

Urmand traditia – devenita notorie – a avangardei timisorene din anii '70 - '80 – Scoala de Arhitectura din Timisoara s-a manifestat in anii '90 ca un dispozitiv de dezvoltare si inovare, obtinand rezultate notabile.

In anii de urma, complexitatea provocarilor profesionale si institutionale nu a mai fost dublata de raspunsuri pe masura, institutia intrand intr-o evidenta criza de identitate.

Planul de management propus in anul 2012, ca urmare a unor debateri si consultari cu acei membri ai scolii preocupati de consistenta activitatii lor prezente si viitoare exprima preocuparea pentru situatia prezenta si contureaza cateva directii de actiune indreptate spre viitor.

Plan managerial

Arhitectura este o profesiune complexă care se extinde asupra multor domenii de activitate: artă și cultură dar și tehnologie și management, gestiune fizică și spațială dar și animație vizuală, recuperare patrimonială dar și sustenabilitate ecologică, acțiune socială dar și branding și imagine colectivă.

Mai mult decât atât, arhitectura este considerată în Comunitatea Europeană o activitate cu impact considerabil în viața și evoluția comunităților umane.

Structuri europene profesionale, naționale și internaționale (Architects Council of Europe, Comisia Europeană, etc.) explorează în acest moment posibilitatea de a defini și implementa sisteme complexe și unificate de calitate, pentru a permite evaluarea coerentă a tuturor laturilor și implicațiilor acestei profesii.

Mutațiile geopolitice, sociale, economice, tehnologice și culturale, ecologice și umane așeză în fața profesiei de arhitect provocări inedite. Pur și simplu, metodele și procedurile tradiționale nu mai sunt suficiente ca atare și la fel și structurile educaționale existente nu mai satisfac cerințele unor solicitări atât de complexe.

Facultatea de Arhitectură din cadrul Universității Politehnica Timișoara se bucură de o reputație națională și internațională în primul rând prin calitatea multora dintre oamenii săi: profesori și studenți. Multe cadre didactice sunt și profesioniști practicanți și mulți studenți sunt implicați în concursuri, workshop-uri și activități practice. Atât profesorii cât și studenții sunt laureați ai premiilor naționale și internaționale, publicați în reviste de specialitate și pe site-uri prestigioase. Mulți sunt implicați în organizații profesionale și/sau studențești.

Nu la fel de bine stăm cu structura activității didactice cu modalități de antrenare și promovare a cadrelor didactice, cu atragerea de studenți și profesori din spațiul național și internațional, cu racordarea la tendințele internaționale.

Acest proiect de management este structurat pe 6 axe majore:

1. Vizibilitatea și prezența socio-culturală a facultății
2. Modalități de atragere și recrutare a studenților, masteranzilor, doctoranzilor și cadrelor didactice
3. Restructurare a duratei de studiu și a structurii disciplinelor predate
4. Relația cu lumea profesională
5. Promovarea cadrelor didactice. Definirea unor cariere
6. O cultură a transparenței și dialogului. Renașterea din interior. O școală a inovației permanente.
7. Gestiona spațială a activităților
8. Interacțiunea cu studenții

1. Vizibilitatea și prezența socio-culturală a facultății

Potențialul creativ și rolul facultății de arhitectură nu sunt suficient cunoscute, nu doar de societate și comunitate, dar nici în interiorul UPT; acest lucru are consecințe negative în recrutarea de studenți, în colaborările interdisciplinare și în influența generală a școlii. Prin membrii săi, facultatea trebuie să fie prezentă pretutindeni în organizarea de evenimente culturale, la dezbatările publice, pe canalele publice de media, pe internet. Prin inițiative personale acest lucru are loc și astăzi, dar el trebuie să fie structurat ca o prioritate maximă, ceea ce presupune strategii profesionale de comunicare și ţinte precise de prezență și vizibilitate. Acest lucru presupune un branding eficace de tip „școala creației continue” și un cadru de comunicare evolutiv care să preia și să distribuie constant toate elementele valabile; de asemenea se cere crearea unei platforme de oferte interdisciplinare coerente, atât în interiorul UPT cât și către instituții de învățământ și cercetare exterioară (interne, internaționale). Promovarea unei oferte atractive atât pedagogice cât și de cercetare poate fi un puternic vector de dezvoltare.

Vizibilitate înseamnă și organizarea de manifestări științifice interne și internaționale (simpozioane, conferințe), precum și editarea unei publicații periodice (2, 3 anuale) clasificate, deschise atât cadrelor didactice cât și studenților.

De asemenea ne propunem reluarea activității școlii de vară, care are o bună tradiție („Școala de restaurare a suprafețelor arhitecturale” în colaborare cu Facultatea de Arhitectură din Venetia).

Schimbul de profesori și conferențieri din centre internaționale și organizarea de activități și workshop-uri tematice cu expunere internațională în colaborare cu firme multinaționale sunt elemente substanțiale ale strategiei de imagine.

Astăzi cine nu este vizibil și nu cooperează eficient, nu are viitor.

2. Modalități de atragere și recrutare a studenților și cadrelor didactice

Oricât pare de neobișnuit, criteriile atragerii și selecției ar trebui să fie aceleași: motivație, pasiune, capacitate de a lucra în colective complexe, gândire strategică, inițiativă și capacitate de comunicare. Pentru atragerea și selectarea studenților, se impune o reorientare a procedurilor de admitere către prioritățile evocate, prin folosirea de metode moderne: eseuri, interviu, evaluare a activității extracuriculare, profilare vocațională. Pentru cadrele didactice ar trebui să funcționeze capacitatea de a evalua apetența și competența lor pentru predare, formare, și/sau sau cercetare. Existența unei grile specifice de evaluare (pietonul 5 artă și arhitectură) ar trebui să constituie baza unei proceduri nuanțate și evolutive de apreciere, pentru a nu sili capacitați și talente să se irosească în mecanisme improprii.

Dezvoltarea relațiilor cu mediul productiv și economic, inclusiv prin crearea unui „Centru pentru Design, Consultanță și Proiectare”, poate oferi perspective atractive de dezvoltare profesională pentru masteranzi, doctoranzi și tinere cadre didactice.

3. Restructurare a duratei de studiu și a structurii disciplinelor predate

Structura de studiu bazată pe 6 ani pe o partitură tradițională a disciplinelor: proiectare, teorie, discipline tehnico-științifice și artistic culturale este în linii mari revoluționată. Durata lungă de studiu anulează beneficiile treptelor ulterioare: masterală și doctorală, produce diluare și confuzie.

Se va căuta prin eforturi explorative ale colectivului definirea unor formule optime: 5 ani inclusiv diploma plus școală masterală și doctorală sau o formulă 4+2 (licență + masterat) urmată de școală doctorală care să evolueze de la sistemul de 6 ani cu masterat integrat la o formă de tip

Bologna: 4 ani (licență) + practică + masterat (care permite accesul la exercitare dreptului de semnătură).

Pe lângă masteratele existente, este absolut necesară creare unui masterat dedicat „Proiectării Complexe” care să introducă elementele proiectării contemporane multidisciplinare.

În toată lumea, forma consacrată de studiu postgradual în domeniul arhitecturii este școala masterală care permite aprofundarea corelării între disciplinele teoretice și cele aplicative în cîmpul proiectării complexe. Școala masterală trebuie să fie platforma de cercetare și colaborare extinsă precum și etapa necesară de selecție pentru școala doctorală. Atât la nivelul treptei inițiale cât și la nivelul școlii materiale se propune înlocuirea structurilor tradiționale cu „trunchiuri” multidisciplinare dedicate de tipul „Studii urbane și socio-culturale”, „Management al proiectului complex”, „Disciplinele legate de modelarea parametrică a realității unui proiect”, „Design formal și tehnologie”, etc.

Înlocuirea diviziunii existente între disciplinele existente prin promovarea de trunchiuri complementare legate de aplicații comune ar întări interdisciplinaritatea și flexibilitatea orientată înspre scopul practic – „task oriented” - și ar putea fi primul pas către o modernizare reală.

Școala doctorală ar trebui să dobândească personalitate prin promovarea unor abordări proprii specifice de nivel teoretic superior, într-un număr strict limitat de cîmpuri de cercetare, puține direcții bine corelate cu potențial de aprofundare. Acest lucru ar întări atractivitatea ofertei și ar crea o platformă solidă pentru colaborări științifice exterioare și / sau internaționale de nivel superior.

În relație cu dezvoltarea activităților materiale și doctorale, se propune crearea unui „Centru de Cercetare” multidisciplinar, care să canalizeze activități de graniță, de interacțiune cu domeniile tehnice, științifice, sociale. Această activitate presupune și crearea unui secretariat permanent și a unui sistem de arhivare ca suport.

4. Relația cu lumea profesională

Relația cu practica este fundamentală într-o școală de arhitectură, dat fiind rolul decisiv pe care îl joacă structurile profesionale în organizarea și reglementarea a dreptului de semnătură cât și a practicii profesionale. Faptul că un număr de cadre didactice ocupă și poziții în organizația profesională a permis relații informale efective între domenii; acestea ar trebui să se permanentizeze prin schimburi constante de opinii și activități comune: seminarii, expoziții, workshop-uri Pregătim profesioniști reali, destinați unei lumi profesionale în evoluție.

Unul dintre vectorii relației cu lumea profesională va fi crearea „Centrului pentru Design, Consultanță și Proiectare”, ca o interfață între Facultatea de Arhitectură și lumea productiv-economică. Beneficiile vor fi inclusiv de natură economică, dar și prin deschiderea unor perspective de colaborare pe termen lung.

5. Promovarea cadrelor didactice. Definirea unor cariere

Actualmente, existență simultană a unei diviziuni tradiționale între materii precum și aplicare selectivă a grilelor de promovare în UPT prin neglijarea celei specifice „Arhitectură – Arte” a blocat și / sau complicat dezvoltarea potențialului unei generații.

Introducerea „trunchiurilor” multidisciplinare ar permite unui cadru didactic începător să selecționeze un cîmp generic de activitate, urmând ca în timp să determine dacă este atras de dimensiunea artistică - creativă sau explorativ-tehnică a domeniului, ceea ce ar permite evoluția, coerentă bazată pe evaluarea sa potrivit grilei adecvate. Grila „Arhitectură – Arte” va trebui să fie

reevaluată și / sau modificată pentru a fi calibrată necesităților de dezvoltare și diversității modalităților de manifestare.

Criteriul unei cariere trebuie să fie activitatea profesională; într-o profesie atât de complexă, aceasta ar trebui să fie foarte variată, deci și evaluarea ar trebui să fie nuanțată, responsabilă și conformă cu procedurile acceptate atât în Comunitatea Europeană cât și la nivel național.

6. O cultură a transparenței și dialogului. Renasterea din interior. O scoală a inovării permanente.

Orice structură complexă și bazată pe creativitate presupune o cultură a dialogului permanent între membrii de toate nivelurile ai colectivității.

Cultura dialogului presupune: libertatea reală de expresie, abandonul expresiei ambiguë și / sau represive, capacitatea de ascultare, precum și pertinența expresiei, ceea ce înseamnă că ai dreptul să te exprimi atât timp cât problema ridicată este semnificativă și exprimarea adecvată ca formă, conținut și durată.

O cultură a dialogului presupune în primul rând transparență din partea managementului; transparența trebuie să fie informațională, decizională și comportamentală.

Comunicarea liberă permite mobilizare energiilor și a creativității, atât la nivelul cadrelor didactice cât și a studenților. Responsabilitatea și creativitatea vor înlocui frica, lașitatea, incompetența mascată în discreție, lipsa de atitudine.

Dialogul favorizează creativitate și aceasta la rândul ei ameliorează performanțele, imaginea, funcționarea și atraktivitatea.

7. Gestiunea spațială a activităților

Ne propunem transferarea activităților noastre în spațiile imobilului de pe strada Carol Telbisz. Beneficiile acestei operații sunt multiple:

- se pot oferi spații pentru toate activitățile didactice, inclusiv spații pentru recreație și interacțiune socială, atât de populare astăzi
- se pot asigura spații pentru „Centrul de Cercetare” și pentru cel de „Design, Consultanță și Proiectare”
- se pot asigura spații pentru expoziții și evenimente, inclusiv seminarii care ar constitui o interfață fizică în activitățile implicate ale Facultății și oraș
- în beneficiul facultății se pot organiza centre de multiplicare, spații de lucru „multitask”, atelier pentru machete și lucrări practice
- cea mai urgentă sarcină rămâne însă organizarea bibliotecii și mediatecii pentru Facultatea de Arhitectură, fără de care activitatea zilnică are de suferit
- se vor prevedea spații pentru activitatea curentă a organizațiilor studențești.

8. Interacțiunea cu studentii. Deschiderea unei colaborări complexe

Studenții sunt beneficiarii ultimi ai întregii activități ai facultății.

Dincolo de modernizarea și reorganizarea (inclusiv spațială) a activității, mai sunt câțiva pași importanți de făcut:

- facultatea va oferi suport logistic pentru activitatea curentă a organizațiilor studențești
- suport logistic și asistență profesională pentru participarea studenților la concursuri interne și internaționale, workshop-uri, ateliere studențești, etc.

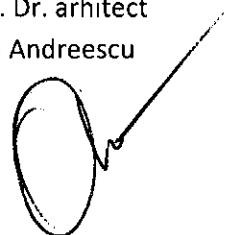
- în colaborare cu mediul profesional și de afaceri se va propune instituirea unui sistem de burse de merit personalizate
- vom propune reformularea criteriilor din grila de atribuire a locurilor în cămine pentru studenții arhitecții ținând seama de necesitățile lor pentru spațiu suplimentar

Date

25.02.2013

Conf. Dr. arhitect

Ioan Andreescu

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Ioan Andreescu". It consists of a stylized oval shape followed by a more fluid, cursive script.